Критика једне представе

Пише: Љубиша Спасојевић
петак, 04 септембар 2009 20:38

Таман сам решио да направим дужу паузу у писању за НСПМ и Видовдан (и већ јесам по мојим мерилима), али ме је најновија представа која је одиграна у Скупштини Србије, када су изгласане промене Закона о информисању, натерала да променим одлуку. Постоје филмски и позоришни критичари, ликовни критичари, једном речју критичари културних догађаја; а постоје и критичари представа у Скупштини које немају везе са културом, осим ако се врећања, кошкања, спавање на седницама, читање новина, чачакање носа, разговори мобилним телефоном и пре свега одсуство радне културе, односно одсуство са радног места, не сврстају у ту делатност. Ово је био увод, идемо сад на представу.

Режисер је обелоданио сценарио пре скупштинске летње паузе, али због поделе улога која није била у потпуности договорена, представа је одложена за 31.8. када је изведена и премијера. За разлику од позоришних и филмских премијера које када успеју имају многобројне репризе, ова баш зато што је успела неће више бити изведена под овим именом. Али не тугујте драги посматрачи, представа ће и даље бити на овој позорници, али ће имати друге називе.

Док су новинари и новине у летњој паузи пребројавали посланике који ће гласати за и против, односно момке са црним и белим шеширима, подела улога је извршена далеко од очију јавности, уз хонораре који ће остати познати само глумцима и режисеру. Међутим, исход гласања није изненађење, потписивање закона од стране председника (који је призиван да то не учини) није изненађење, са дозом горког поноса могу да напишем да сам такав исход и предвидео у "Хуманој суштини Закона о информисању". Оно што такође није изненађење је покушај СПС и ЛДП да поново баце прашину у очи привидом и намером да, у овој представи, створе јавни слику о сопственим демократским опредељењима.

Два, три посланика ЛДП најавила су да неће гласати за измене закона. То је требало да створи уверење у јавности како у овој партији посланици могу да гласају мимо одлуке свог поглавара, тј. да су демократска начела и савест посланика ове партије изнад свега. Та илузија би и потрајала да трећи посланик није испарио, односно сублимирао се у два, у маниру највећих опсенара, када је у ЛДП и коалицији на власти пребројавањем утврђено да са три гласа против закон неће бити усвојен. За утеху је што поглавар ове партије, а и неких других такође, има поглаваре па наређења прима од амбасадора, тајкуна и других ликова иза, изнад, са стране и испод сцене, односно суфлера, што чини четири стуба на које се ослања ова и остале представе у Скупштини, па и шире од политичког хоризонта који може да сагледа сужени поглед већине медијских конзумената.

Монолит који чине СПС, ПУПС и ЈС (ово није контрадикција јер су монолитно наступили на изборима и монолитно ушли у владајућу коалицију, монолитно се договарајући са ДС), одједном је под вештом руком режисера пукао па су се посланици ПУПС изјаснили за закон, као и један посланик СПС који сад испада да није посланик СПС већ посланик ветерана. У целом овом марифетлуку тај посланик је послужио да замени глас посланика ЈС која је (партија) искрено била против Закона, а не уздржана.

Овај део представе који носе глумци из СПС треба да увери јавност као су они у ствари против закона, иако су учинили сасвим довољно да он прође. Још једном да напоменем – за време летње паузе су гласови брижљиво пребројани, а улоге још брижљивије подељене. Уосталом, посланик СПС који, овом приликом, по изјави СПС није био посланик СПС, требало би да због свог изјашњавања за, односно одступања од одлуке СПС да буде уздржан, претрпи последицу од своје партије због кршења одлуке (јер глас за није уздржан, већ је директно омогућио да се Закон усвоји) и тако постане самостални посланик као они који су такође подржали Закон. Међутим, он остаје у окриљу партије, без анатеме, изопштења или било какве казне осим невештог одрицања, што довољно говори о намери СПС да штити демократију, пошто јој је дао алиби да из каљуге политичких муљачина покуша да изађе чистих руку, или бар са коферима у рукама, до следеће прилике када СПС буде језичак на ваги.

Уосталом која партија би трпела посланика за кога није сигурна како ће да гласа, тојест мимо договора?

Закон је изгласан. Председник га моментално потписује већ виђеном хитром реакцијом коју је показао и када је затражио да органи моментално открију атентаторе на аутомобил новинарке Б-92. Некако је заборавио да истом или приближном хитрином од

истих органа затражи да се открију убице Ранка Панића.

Надаље, судећи по председниковим саопштењима, напад на поменути аутомобил је био покушај застрашивања новинара и медија и гушења медијске слободе, док то овај Закон није.

Крај представе. Завеса је пала. Пале су и маске. До следеће премијере. Сви они који се надају превременим изборима нека извуку поуку.